

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Jana Dvořáka a soudců Aleše Korejtky a Petry Venclové, ve věci

navrhovatele: **P. T.**

o „stížnosti“ navrhovatele „na komunální volby v obci Lány včetně dalších velmi negativních jevů v jiných obcích,“

takto:

I. Návrh **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočce v Pardubicích (dále též „soud“) byl doručen návrh P. T. označený jako „stížnost na komunální volby v obci Lány včetně dalších velmi negativních jevů v jiných obcích“, v němž navrhovatel poukazoval na různé negativní jevy v obci Lány (např. na chování bývalého starosty obce vůči rodině navrhovatele) a ve společnosti obecně (jednání psychiatrů, kteří navrhovateli stanovili „likvidační diagnózu“, postup orgánů sociálně-právní ochrany dětí, orgánů činných v trestním řízení apod.) a uzavřel, že „tato země je bezedná žumpa“. V návrhu však navrhovatel netvrdil, že by byla porušena ustanovení zákonů upravující volební proces způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky hlasování či voleb (popř. volby konkrétního kandidáta) do Zastupitelstva obce Lány. P. T. též nenavrhoval, aby soud vyslovil neplatnost hlasování, neplatnost voleb nebo na neplatnost volby konkrétního kandidáta (srov. § 60 zák. č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, dále též „zákon o volbách do zastupitelstev obcí“).
2. Ačkoliv tedy navrhovatel svůj návrh označil jako „stížnost na komunální volby v obci Lány“, jedná se v podstatě o obecnou stížnost na poměry v obci a ve společnosti. Navrhovatel však přehlíží, že soudy mohou uplatňovat státní moc jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví (čl. 2 odst. 2 Listiny, čl. 2 odst. 3 Ústavy), přičemž v rámci soudního přezkumu voleb do zastupitelstev obcí mohou rozhodovat pouze o návrzích vyjmenovaných v § 60 zákona o volbách do zastupitelstev obcí. Pravomoc prošetřovat obecné stížnosti, které nesměřují k vyslovení neplatnosti hlasování, neplatnosti voleb nebo neplatnosti volby kandidáta, zákon volebním soudům nesvěřuje (srov. – mutatis mutandis – usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2018, č. j. Vol 13/2018 – 5).
3. Soud proto musel návrh P. T. odmítnout, neboť P. T. se domáhá něčeho, co zákonná úprava vůbec neumožňuje, a jde tedy v širším slova smyslu o návrh nepřípustný [§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.; srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2013, č. j. Vol 120/2013 – 42, bod 15, či usnesení téhož soudu ze dne 1. 2. 2018, č. j. Vol 13/2018 – 5,

bod 4]. Vzhledem k tomu, že v návrhu P. T. nebylo uvedeno, kdo by měl být odpůrcem, jednal soud s P. T. jako s jediným účastníkem (srov. opět usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2018, č. j. Vol 13/2018 – 5, bod 4).

4. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 93 odst. 4 s. ř. s., dle kterého na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení:

Toto usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.) a
kasační stížnost proti němu není přípustná (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).

Pardubice 23. října 2018

Jan Dvořák v. r.
předseda senátu